Ao. 1831. No. 91.

GRONINGER COURANT.

Dingsdag *den 15 November.*

De KAMER VAN KOOPHANDEL EN FABRIJKEN, te *Groningen*, brengt hiermede ter kennis der belanghebbenden, dat, naar aanleiding eener dispositie van den Heer Directeur Generaal voor de Marine, d. d. 6 dezer, no. 20, de Oostvriesche Eilanden *Borkum*, *Juist*, *Norderneij*, *Baltrum*, *Langeroog*, *Spiekeroog* en *Wangeroog* als verdacht beschouwd, en dat mitsdien de van dáár komende en in de Havens en Zeegaten van dit Rijk binnen komende Schepen aan eene quarantaine van *tien* dagen onderworpen zullen moeten worden.

De Kamer van Koophandel en Fabrijken voornd.:

Groningen den 14 November 1831, P. DAMSTÉ, *Vice-President.* U. G. SCHILTHUIS, Jz., *Fungd. Secretaris.*

DUITSCHLAND EN AANGRENZENDE RIJKEN.

BERLIJN *den* 8 *November*.

De *cholera* is in deze stad niet verontrustende meer. Gisteren stierven er 7 en heden 11 personen aan die ziekte. De schouwburgen en andere openbare bijeenkomsten zijn dan ook niet gesloten geweest.

— In Elburg bevinden zich steeds vele Poolsche generaals en officieren; daar het hun niet aan geld ontbreekt, is hun verblijf voor de inwoners zeer voordeelig.

— Volgens eene naauwkeurige berekening, beloopt het getal der Poolsche troepen, die op Pruissisch grondgebied zijn gevlugt, 21,998 soldaten en onderofficieren, en 1780 officieren. Zij hadden 99 stukken geschut bij zich, die aan de Russische autoriteiten zijn overgegeven, als ook 54,000 patronen en 8000 paarden. Vele soldaten hadden hunne wapens verbroken, alvorens zij op Pruissisch grondgebied trokken; de overige wapens werden reeds aan de Russen uitgeleverd, gedurende dat de Poolsche soldaten zich in quarantaine bevonden.

— Het garnizoen van de vesting Zamosc, hetwelk over de 4000 man bedroeg, ongeveer duizend zieken en zwakken niet medegerekend, wordt, in gevolge algemeene beschikkingen, naar zijne haardsteden terug gezonden.

FRANKFORT *den* 8 *November*.

Volgens brieven uit Konstantinopel, van den 10 October, heeft de Porte in het begin dier maand reeds berigt van den val van Warschau ontvangen. De Porte beschouwt thans Rusland als onverwinnelijk, ja schier als hare beschermster; zij doet en beslist niets, in buitenlandsche aangelegenheden, zonder den raad van den Russischen gezant te hebben ingenomen.

— Een brief uit Alexandria, van den 6 September, behelst het volgende: „De *cholera* rigt in en buiten de stad, alsmede op de schepen in de haven, groote verwoestingen aan. Te Kairo was de sterfte mede zeer groot; men zegt, dat aldaar in veertien dagen 9000 menschen onder de ziekte bezweken zijn. Hier hadden wij dagen, dat zij meer dan 120 menschen wegraapte, de land- en zeemagt van den pacha niet medegerekend, bij welke de sterfte bijzonder groot was. De pacha verliest een aanmerkelijk gedeelte der manschap van zijne armee en marine. Thans heeft hier de ziekte wat afgenomen; doch, daar er geene maatregelen zijn in het werk gesteld, om haar te beteugelen, heeft zij zich door het gansche land verspreid, en de Hemel weet, wanneer wij daarvan zullen verlost wezen. De moedeloosheid is algemeen; alle zaken staan stil; alle magazijnen zijn gesloten; er worden geene betalingen gedaan; velen hebben van de verwarring gebruik gemaakt en zijn vertrokken; als het eenmaal weder kalm wordt, zal menigeen zijnen schuldenaar te vergeefs zoeken. De *cholera* heeft Egypte voor eenen langen tijd geruïneerd, de regering zelve zal de gevolgen hard gevoelen, en het zal den pacha onmogelijk zijn, de verlorene troepen dadelijk weder aan te vullen. Ofschoon de schrikkelijke ziekte in de stad heerscht, zien wij echter nog menschen op straat opvangen en, gebonden, naar de oorlogsvaartuigen slepen, om er matrozen van te maken. Hier geloofr iedereen vast, dat de *cholera* niet epidemisch, maar door aanraking besmettelijk is. Men kan derzelver verspreiding, door de terugkeerende pelgrims van Mekka naar Suez, van daar naar Kairo, en van daar naar Alexandria, naauwkeurig nagaan; terwijl de zijdwaarts gelegene plaatsen, waar geene pelgrims kwamen, nog langen tijd vrij blijven. Ook hier zijn alle personen, die in hunne huizen eene strenge quarantaine hielden en zich voor elke aanraking met andere menschen wachtten, tot heden verschoond gebleven, terwijl anderen, die zich niet in acht namen, het slagtoffer hunner onvoorzigtigheid zijn geworden.

GROOT-BRITTANJE.

LONDEN *den* 8 *November*.

Dezer dagen is een arme jongen, die geene nabestaanden had en in de straten van Londen bedelde, vermist en weldra is zijn lijk, dat teekenen van een' gewelddadigen dood droeg, in handen van eenige slechte knapen gevonden, die het ter ontleding aan een' heelmeester te koop aanboden. Dit, alsmede het vermissen van nog acht jonge lieden, heeft aanleiding gegeven, om te gelooven, dat zich thans in Londen booswichten ophouden, die, even als de beruchte *Burke* deed, onbekende menschen vermoorden, ten einde hunne lijken te verkoopen.

— De tegen gisteren aangekondigde volksverzameling van handwerkslieden heeft geene plaats gehad. Eenige personen, welke aan het hoofd van die vereeniging zouden staan, hebben eene bijeenkomst met den minister van binnenlandsche zaken gehad, en daarop is alom aangekondigd, dat de vergadering geen' voortgang zoude hebben. Het bestuur had ten overvloede maatregelen genomen, om alle volksbeweging krachtdadig te keer te gaan. Hier en daar hebben zich eenige hoopen volks vertoond; doch er zijn geene ongeregeldheden voorgevallen.

Gisteren zoude ook te Manchester eene volksvergadering gehouden worden, ten einde, even als hier ter stede, in het belang van de parlementaire hervorming eene zoogenaamde staatkundige vereeniging tot stand te brengen. Het is te denken, dat de noodige maatregelen genomen zijn, om ook die vergadering, welke misschien insgelijks tot bedenkelijke voorvallen aanleiding zoude kunnen geven, geen' voortgang te doen hebben.

Ten einde den zeer bedenkelijken invloed van de zoogenaamde staatkundige vereenigingen, die in de groote volksverzamelingen van handwerkslieden tot stand gebragt moeten worden, zoo veel mogelijk te keer te gaan en tevens het gouvernement in het doorzetten van den maatregel der parlementaire hervorming te ondersteunen, hebben de welgestelde inwoners van Westminster eene associatie gevormd.

Te Bristol wordt de orde door de steeds toenemende militaire magt gehandhaafd. Ten einde het bij de plundering geroofde op te sporen en meester te worden, zijn verscheidene straten, die door het gemeen bewoond worden, en waarvan vele huizen met geroofde voorwerpen als 't ware zijn opgevuld, door de troepen afgezet.

Te Coventry, in Warwickshire, is gisteren insgelijks een oproer uitgeborsten, waarbij een groote timmermans-winkel, alwaar werktuigen voor molens vervaardigd werden, verbrand is. Volgens de laatste berigten, is het de overheid gelukt, om door krachtdadige maatregelen de orde te herstellen.

Laatstleden Zaturdag nacht hebben ook te Worcester ernstige onlusten plaats gehad, welke echter mede door de tusschenkomst der militaire magt gedempt zijn.

— Het bevestigt zich ten volle, dat te Sunderland de *cholera* is uitgebroken. Volgens berigt van eergisteren, waren sedert den vorigen dag nog zes personen door die ziekte aangetast, van welke reeds twee bezweken waren.

Van den 10*den*. Eergisteren middag heeft de Conferentie weder eene zamenkomst gehouden, welke 2 à 3 uren geduurd heeft. De Hollandsche gemagtigde, baron *van Zuylen van Nievelt*, is denzelfden middag in lange onderhandeling geweest aan het bureau van buitenlandsche zaken. Gisteren is er, aan hetzelfde bureau, een talrijke raad van ministers bijeengekomen.

— Het schijnt, dat de Fransche ambassadeur in de zaak der Portugesche expeditie tusschen beide gekomen is. De beschuldiging nopens dezelve was geschied op aandrang van Don *Miguel*. Men beweert thans, dat de schepen Fransch eigendom, dat zij naar eene Fransche haven bestemd, en dat er geene oorlogsbehoeften aan boord gevonden zijn.

FRANKRIJK.

PARIJS *den* 6 *November*.

Den 25 October hebben te Nimes weder onlusten plaats gehad. De patriotten zijn daar op den been geraakt, en hebben bij eenige carlisten de glazen ingeworpen. De militaire magt heeft met geweld de rust hersteld. Eenige patriotten zijn gekwetst geworden.

— Volgens eenen brief uit Bourbon-Vendée, van den 31 October, heeft daar een deserteur, die eenigen tijd bij de opstandelingen gediend heeft, en thans voor het geregt gesteld is, belangrijke ontdekkingen ten aanzien der zamenspanning in de Vendée tegen de bestaande regering gedaan. Men zegt, dat onderscheidene adellijke familiën daarin betrokken zijn, en er reeds bevelen tot opbrenging van eenige aanzienlijke personen zijn uitgevaardigd.

— Het zoogenaamde ministeriële dagblad *le Temps* verzekert, dat Z. M. de Keizer van Rusland den Franschen ambassadeur *de Mortemart* heeft te kennen gegeven, dat hij, in weerwil der veranderde omstandigheden, nog altijd dezelfde achting voor hem koesterde, en hem, zoo dikwerf hij voor zich zelven sprak, het vorige vertrouwen zoude schenken; doch dat hij op dit vertrouwen geenszins moest rekenen, zoo menigmaal hij Z. M. namens zijn ministerie begeerde te onderhouden. — Genoemd blad voegt er bij, dat bij die gelegenheid welligt gedacht is aan het niet ontvangen van zekere *originele* depêches door den Franschen gezant te Konstantinopel.

Van den 7*den*. In den afgeloopen nacht zijn eenige dieven met beklimming en inbraak in de koninklijke bibliotheek doorgedrongen, waar zij eene aanzienlijke hoeveelheid antieke gouden medailles en andere kostbare voorwerpen gestolen hebben. De waarde van het gestolene, voor zoo ver het gehalte betreft, wordt op 100 000 francs begroot; doch uit hoofde van de zeldzaamheid der medailles, is het verlies onwaardeerbaar.

Men verneemt, dat het gestolene bestaat uit 3000 gouden medailles, een deel uitmakende van de verzameling der Romeinsche Keizers, van *Pompeius* tot op *Constantijn*, alsmede uit eene gouden vaas ter waarde van 10,000 francs en eenige Grieksche medailles.

Men maakt de opmerking, dat de bibliotheek tien bewaarders heeft, welke ieder 6000 fr. traktement hebben.

Van den 8*sten*. Sedert de heer *de Chateaubriand* eene brochure heeft in het licht gegeven, waarin hij het regt van *Hendrik V* tot den troon bewijst, zijn de andere aanhangers van het koninklijk kind steeds stouter geworden en beroepen zich op dat geschrift. De partijhaat wordt daardoor in Frankrijk grooter, en men meent, dat de verdrevene koninklijke familie veel ondersteuning bij andere Mogendheden vindt.

NEDERLANDEN.

'S GRAVENHAGE *den* 13 *November*.

Door Z. M. zijn benoemd:

Tot Burgemeester der stad Assen, in plaats van den heer *Westra*, overleden, de heer *H. J. Oosting*, thans Wethouder aldaar.

Tot Wethouders der gemelde stad, in plaats van genoemden heer *H. J. Oosting*, en van wijlen den heer *J. Aldrik Sluis*, de heeren *E. A. Smidt* en mr. *A. Homan*, beide leden van den stedelijken raad aldaar.

In het Committé-Generaal van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, op den 11 November, heeft Z. Exc. de Minister van Buitenlandsche zaken de navolgende mededeeling gedaan:

Edel Mogende Heeren!

Op den 11 Augustus, even voor den afloop der gedenkwaardige dagen, waarin Europa den miskenden roem onzer wapenen zoo glorierijk en krachtdadig zag handhaven, vervoegde ik mij in uwe vergadering, om ter harer kennis te brengen, dat de Gevolmagtigden der vijf Mogendheden, te Londen in conferentie vereenigd, besloten hadden te treden tusschen ons en België, dat zij hadden ingestemd in de hulp, eventueel door Frankrijk aan België te verleenen, en het aanbod eener vloot, door Engeland gedaan, hadden aangenomen en dat het Nederlandsche leger bevel had ontvangen, om, bijaldien eene Fransche krijgsmagt België mogt inrukken, zich weder op ons oud grondgebied te begeven. Ik deelde tevens eenen brief mede, op den 5den dier maand door de Conferentie aan mij geschreven, het daarop gegeven antwoord, en een schrijven aan onzen Gezant te Parijs, den 9den door het departement van Buitenlandsche zaken afgezonden.

Spoedig verwezenlijkte zich de inmarsch van een Fransch leger in België, waarop het Nederlandsche binnen ons oud grondgebied wederkeerde. Ook een gedeelte der Fransche krijgsmagt trok binnen hare grenzen terug. Middelerwijl ontvingen de Nederlandsche Gevolmagtigden te Londen den vernieuwden last, om onverwijld in onderhandeling met de Conferentie te treden, over het sluiten van een scheidings-traktaat tusschen Holland en België. Eene schorsing van wapenen werd van ons gevraagd, en door den Koning toegestemd voor zes weken, aanvang nemende den 29 Augustus en eindigende den 10 October. Bij de Conferentie liepen er klagten in van de Duitsche Bondsvergadering tegen België, wegens aanmatigingen in het groot-hertogdom Luxemburg; onderscheidene inlichtingen omtrent de overstroomingen bij Antwerpen, en het aanleggen van Belgische batterijen langs de Schelde kwamen ter sprake; de uitwisseling der krijgsgevangenen en staking der wederregtelijk in het vorig jaar in België teruggehoudene militairen kreeg haar beslag, en het wederkeeren naar Frankrijk der in België achtergeblevene Fransche troepen werd aan de Conferentie aangekondigd. Uit dit alles ontstonden de Protokollen 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 40, 41 en 42, welke ik kopijelijk overlegge.

Eene der bijlagen van het 35ste protokol behelst de verklaring der Nederlandsche Gevolmagtigden omtrent de wapenschorsing; zij is vervat in eene nota van den volgenden inhoud:

De ondergeteekenden, Gevolmagtigden van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden hebben zich, in overeenkomst met de verbindtenis, die zij daaromtrent jegens de Conferentie hadden aangegaan, gehaast, om het 34ste Protokol ter kennis hunner Regering te brengen.

Zijne Majesteit, na den inhoud van dit stuk onderzocht te hebben, heeft zich niet kunnen ontveinzen, dat dezelve, door zich voor eenen korteren of langeren tijd de handen te binden ten aanzien van het gebruik der middelen, die het best berekend zijn, om door de Belgen eene eindelijke scheiding op regtvaardige en betamelijke voorwaarden te doen aannemen, gedeeltelijk van de voordeelen afstand deed, die de laatste gebeurtenissen hem verschaft hebben. Werkelijk hebben de voordeelen, binnen een zoo kort tijdsverloop, door het leger behaald, waarover Z. K. H. de Prins *van Oranje* bevel voert, bij de vijanden van Holland de hoop moeten doen wankelen, die zij deden blijken, dat het hun door kracht van wapenen zoude kunnen gelukken, om de onredelijke eischen te doen ingang vinden, die zij zelfs niet uit ontzag voor de Conferentie hebben kunnen bewogen worden, op te geven; en het vooruitzigt van nieuwe tegenspoeden, zoude zonder twijfel heilzaam op hen gewerkt hebben, op het oogenblik, dat men de zoo lang vruchteloos gebleven onderhandelingen ging hervatten. Daar intusschen de Heeren Gevolmagtigden der vijf Hoven eene nieuwe schorsing der vijandelijkheden voor verwezenlijking der belangrijke uitkomsten, die zij beoogen, als onontbeerlijk beschouwen, zoo heeft het kabinet van 's Gravenhage, vol vertrouwen in de goede bedoelingen Hunner Excellentien, en in de pogingen, die zij bij voortduring zullen te werk stellen, om de zaken tot een spoedig en billijk einde te brengen, besloten, om onder deze omstandigheid, datgene, wat het voor Holland van wezenlijk nut acht, aan den algemeenen vrede op te offeren, dien de Conferentie in het belang der algemeene zaak aanbeveelt.

Dien ten gevolge is aan de ondergeteekenden voorgeschreven, om te verklaren, dat Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden de vaststelling van eene schorsing van vijandelijkheden van zes weken aanneemt, die door de Heeren

Gevolmagtigden der vijf Mogendheden is voorgesteld, en welke Maandag, den 29 Augustus, op den middag beginnen, en Maandag, den 10 October, op den middag eindigen zal, opdat van deze schorsing der vijandelijkheden door de vijf Mogendheden gebruik worde gemaakt, om tusschen dezelve en Holland het Verdrag tot stand te brengen, bestemd om de scheiding tusschen Holland en België te regelen.

Daar deze verklaring (die overigens als nietig en niet gedaan zoude moeten worden beschouwd, indien de Belgen niet aannamen, of slechts op eene voorwaardelijke wijze aannamen) genoegzaam zijn moet, om aan den door de Conferentie uitgedrukten wensch te voldoen, zoo twijfelen de ondergeteekenden niet, dat zij onverwijld daarvan zal akte nemen, door dezelve in een nieuw protokol in te lasschen.

Zij nemen deze gelegenheid waar, om te vernieuwen, enz.

Londen den 29 Augustus 1831.

(*Geteekend*) FALCK. H. VAN ZUYLEN VAN NIJEVELT.

Bij haar 39ste protokol besloot de Conferentie eenen aanvang te maken met de uitoefening harer bemiddeling tusschen Holland en België, door de wederzijdsche Gevolmagtigden uit te noodigen, hunne gedachten kenbaar te maken omtrent de wijze, hoedanig de hoofd-zwarigheden, welke zich in de onderhandeling opdeden, zouden kunnen worden opgelost. Altijd, maar vooral sedert dat oogenblik, was de aandacht der Nederlandsche Regering onafgebroken op het bedingen van billijke voorwaarden gevestigd, en liep de briefwisseling met onze Gevolmagtigden voortdurend over dit gewigtig onderwerp. Hunne antwoorden, den 5 September op de vragen, bij het 39ste protokol vermeld, gegeven, van welke antwoorden even als van het protokol zelf, ik een afschrift overleg, strekken ten blijke van den ijver, waarmede zij steeds de hun toevertrouwde belangen behartigden.

De Belgische Gevolmagtigde beantwoordde van zijne zijde de voorgestelde vragen den 23 September met een stuk, hetwelk bij het 43ste protokol gesteld werd in handen van die der Nederlanden, en bij hen aanleiding gaf tot vele aanmerkingen, waarop de Conferentie, van de meening uitgaande, dat er geene toenadering tusschen de wederzijdsche vorderingen te wachten stond, in haar 44ste protokol de overtuiging uitdrukte, dat zij zich genoodzaakt zag in de toelichtingen, waarmede zij thans voorzien was, de middelen te putten, ten einde eene reeks van artikelen vast te stellen, geschikt, om tot grondslagen te strekken van een definitief traktaat van scheiding. Het 45ste protokol had ten doel van onze Gevolmagtigden nadere opgaven te verlangen, omtrent de Nederlandsche staatsschuld; in het 46ste protokol werden de wederzijdsche Gevolmagtigden uitgenoodigd, om hunne denkbeelden mede te deelen opzigtelijk eenige punten van ondergeschikt belang; in het 47ste werd gewaagd van de toegestane verlenging der wapenschorsing tot den 25 October; terwijl het 48ste protokol, en het daarbij behoorende memorandum, de beschouwing der Conferentie behelsde ten aanzien der financiële onderwerpen. In het 49ste protokol, eindelijk, kwam de Conferentie overeen omtrent 24 artikelen, die zouden moeten strekken tot de scheiding van Holland en België. Afschriften van deze onderscheidene stukken worden hier nevens aan U Edel Mogenden aangeboden.

Op de hier boven gedachte 24 artikelen, bij twee geleidende nota's aan de Nederlandsche Gevolmagtigden medegedeeld, zijn laatstgemelden uitgenoodigd geworden, het volgende antwoord bij de Conferentie in te dienen:

Aan de Gevolmagtigden der vijf Hoven, in conferentie te Londen vereenigd.

Bij de twee nota's, die de ondergeteekenden, Gevolmagtigden van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden, de eer gehad hebben van de Gevolmagtigden der vijf Hoven, in conferentie te Londen vereenigd, te ontvangen, hebben Hunne Excellentiën hun de voorwaarden van eene eindelijke schikking tusschen Holland en België, in vierentwintig artikelen vervat, doen toekomen, en van hun voornemen kennis gegeven, om zich door alle middelen, die in hunne magt zijn, tegen de vernieuwing van eenen strijd te verzetten, welke, thans zonder doel geworden, voor de beide landen eene bron van groote rampen zoude zijn, en Europa met eenen algemeenen oorlog bedreigen zoude, welken het de eerste pligt der Mogendheden is voor te komen.

De ondergeteekenden, zonder verwijl deze mededeelingen ter kennis van hun Hof gebragt hebbende, vinden zich gelast, om aan Hunne Excellentiën te verklaren, dat de Koning zich gelukkig acht van aan de vijf Mogendheden een nieuw onderpand te kunnen geven van zijnen opregten wensch, om tot handhaving des vredes mede te werken, door aan te kondigen, dat, hoewel Zijne Majesteit zich moet voorbehouden, om van zijne militaire middelen gebruik te maken, zoodra dit gebruik in het belang des Koningrijks noodzakelijk zal worden geacht, Hoogstdezelve echter tot nu toe niet voornemens is, om de vijandelijkheden te hervatten. De Koning wenscht zich niet minder daarmede geluk, dat de inhoud der 24 artikelen een bewijs oplevert van de zorgen, die de vijf Hoven aan het behoud des algemeenen vredes blijven toewijden, en van hunnen wensch, om door eene gepaste schikking tusschen Holland en België aan dien staat van onzekerheid een einde te maken, welks verlenging dien vrede in de waagschaal zoude kunnen stellen. Maar hoewel Zijne Majesteit hunne bestendige zorg voor het algemeene welzijn op den juisten prijs schat, en welke ook de gezindheden van Zijne Majesteit mogen zijn, om met dezelven tot bereiking van het doel hunner wenschen mede te werken, zoo veroorlooven toch Zijne pligten jegens Zijne getrouwe onderdanen hem niet, om Zijne Gevolmagtigden van den weg te laten afwijken, waarin de tegenwoordige onderhandeling van haren oorsprong af tot zeer onlangs gebleven is.

Volgens de vierde paragraaf van het Protokol van Aken, van den 15 November 1818, moeten de bijzondere bijeenkomsten tusschen de Gevolmagtigden der onderteekende Mogendheden, in het geval, dat zij zaken ten onderwerp hadden, die meer bepaaldelijk met de belangen van de andere Staten van Europa in verband stonden, niet anders plaats hebben, dan ten gevolge van eene stellige uitnoodiging van diegenen dezer Staten, waartoe de bedoelde zaken betrekkelijk zouden zijn, en onder het uitdrukkelijk voorbehoud van hun regt, om daaraan regtstreeks of door hunne Gevolmagtigden deel te nemen. Deze bepaling waarborgt ten overvloede aan den Koning dezelfde regten, als aan de andere Mogendheden, en plaatst Zijne Majesteit ten aanzien der Hoven, bij de Conferentie van Londen vertegenwoordigd, op een standpunt, geheel verschillend van dat, waarop zich het gezag bevindt, dat zich ten gevolge van den opstand in België gevestigd heeft. Deze zelfde bepaling heeft aan de Conferentie tot beweegreden verstrekt, voor de door haar aangekondigde bedoelingen, zoodra zij op de uitnoodiging van de Regering der Nederlanden bijeen was gekomen, en welke bedoelingen bij herhaling uitgedrukt zijn, inzonderheid in de protokollen 1, 11, 12 en 19, die in een naauw verband staan met de acht artikelen van Londen. Laatstelijk worden ook de ondergeteekenden door de volmagt, die zij de eer gehad hebben den 4 Augustus aan de Conferentie te overhandigen, en die deze heeft aangenomen, gemagtigd, om met dezelve over een verdrag van scheiding tusschen België en Holland te handelen, hetzelve vast te stellen en te onderteekenen.

De ondergeteekenden, zich op die volmagt grondende, en in overeenkomst met de nieuwe voorschriften, van hun Hof ontvangen, hebben de eer, aan Hunne Excellentiën te verklaren, dat zij gereed zijn, om over de wijzigingen te onderhandelen, die de hierover vermelde 24 artikelen, in overeenstemming met de vroeger aangenomen beginselen, behooren te ondergaan, alsmede om met Hunne Excellentiën een verdrag van scheiding vast te stellen en te onderteekenen, hetwelk geschikt is om Holland in den rang te handhaven, welken de vaderlandsliefde en de zelfopoffering zijner ingezetenen aan hetzelve in de vorige eeuwen hebben verworven, en dien het in het tegenwoordige Europesche Statenstelsel dubbel verdient te behouden, uit hoofde van het edel gedrag, den moed en de volharding, die het thans levend geslacht aan den dag gelegd heeft.

De ondergeteekenden, zich alzoo van de bevelen van hunnen Souverein gekweten hebbende, nemen deze gelegenheid waar, enz.

Londen den 7 November 1831.

(*Get.*) FALCK. H. VAN ZUYLEN VAN NYEVELT.

Terwijl men zich alhier met de overweging dezer artikelen bezig hield, en bij den naderenden afloop van den termijn, voor welken de wapenschorsing, op het uitdrukkelijke aanzoek der Conferentie, laatstelijk door Zijne Majesteit bepaald was, verscheen het hierbij overgelegde 50ste protokol der Conferentie, houdende uitnoodiging op de Britsche regering, om onmiddellijk eene zeemagt naar de Hollandsche kust af te zenden, welke niet zoude handelen, zoo lang de vijandelijkheden door den Koning tegen België niet zouden zijn hervat geworden. Ten gevolge van Zijner Majesteits bedoeling is daarop aldus geantwoord:

Aan de Gevolmagtigden der vijf Hoven, te Londen in conferentie vereenigd.

De ondergeteekenden, Gevolmagtigden van Z. M. den Koning der Nederlanden, hebben de eer gehad, van de Heeren Gevolmagtigden van Oostenrijk, Frankrijk, Groot-Brittanje, Pruissen en Rusland, in conferentie te Londen vereenigd, het protokol no. 50 te ontvangen, welk protokol inhoudt: „dat „de verklaringen, uit naam des Konings gedaan, aan de Conferentie niets an„ders meer overlieten, dan zich voor te bereiden, om de hervatting der vijan„delijkheden te beletten, waartoe de Koning zich het regt heeft voorbehouden „dat het tot de bevoegdheid en de verpligtingen der Conferentie behoort, in de „noodige maatregelen, daartoe strekkende, te voorzien; dat de Gevolmagtigden „der vijf Hoven bepaald hadden, dat de Regering van Zijne Brittannische Maj. „zoude worden uitgenoodigd, om onmiddellijk eene scheepsmagt naar de kusten „van Holland te zenden; dat deze scheepsmagt geen bevel zoude hebben om „iets te doen, zoo lang de vijandelijkheden niet weder door den Koning tegen „België hervat zouden geworden zijn; dat, indien dezelve hervat wierden, deze „zelfde scheepsmagt terstond de geschikste maatregelen zoude nemen, om met „den meest mogelijken spoed eene volstrekte staking der vijandelijkheden te be„werken; dat de Gevolmagtigden der vijf Hoven bovendien overeen gekomen wa„ren, dat, in geval deze eerste maatregelen ontoereikend mogten zijn, de Con„ferentie alle zoodanige zoude vaststellen, welke, tot bereiking van hetzelfde „doel, nog noodzakelijk konden geacht worden"

De ondergeteekenden, dit protokol ter kennis van hun Hof hebbende gebragt, hebben den last ontvangen, om aan de Conferentie van Londen de bevreemding en de smartelijke gewaarwording uit te drukken, welke de inhoud daarvan bij hunnen Souverein verwekt heeft. Ten gevolge van een voorstel der Conferentie, heeft de Koning eene schorsing der vijandelijkheden bewilligd van den 29 Augustus tot den 10 October, en overeenkomstig de nader door de Conferentie uitgedrukte wenschen, is deze wapenschorsing door Z. M. verlengd geworden, die het einde daarvan op den 25 October bepaalde. In beide deze gevallen heeft de Koning op nieuw een duidelijk blijk gegeven van zijne vredelievende bedoelingen, en van zijne bereidwilligheid, om tot de bedoeling der vijf Hoven mede te werken. De Conferentie, de vraag wegens eene nieuwe verlenging van den wapenstilstand niet aangeroerd hebbende, gaf de Heer Ambassadeur van Engeland, ten gevolge der bevelen, van zijn Hof ontvangen, den 20 October de begeerte te kennen, om van des Konings voornemen onderrigt te worden, ten aanzien van het hervatten der vijandelijkheden, na het einde van den bepaalden termijn. Aan dit verlangen kon niet voldaan worden, omdat destijds voor de Regering der Nederlanden het tijdstip nog niet daar was, om een besluit te nemen, hetwelk, zoo het al genomen ware, zeer wel nog had kunnen gewijzigd moeten worden, door omstandigheden, die tusschen den 20 en 25 October konden opkomen; — en omdat eene verklaring te dezen opzigte, onder eenen anderen vorm, eene tweede verlenging van den wapenstilstand zoude geweest zijn. Het officiële antwoord, mondeling aan den Heer Ambassadeur gegeven, bepaalde zich tot de verklaring: „dat, vermits de Koning nog geen besluit genomen had, men de „verlangde inlichtingen niet konde geven." Zijne Excellentie heeft deze omstandigheid met juistheid in zijne depêche aangeduid, en uit deszelfs brief blijkt ten duidelijkste, dat de daarop volgende bijzonderheden betrekking hadden tot een vertrouwelijk onderhoud tusschen hem en den Minister van Buitenlandsche Zaken, waarvan de Heer Ambassadeur, gelijk zulks te verwachten was, aan zijne Regering verslag deed, maar hetwelk geenszins bestemd was, om in een protokol te worden opgenomen. De brief van Zijne Excellentie behelst zelfs het bewijs eener dwaling in een der consideranten van het protokol, alwaar gezegd wordt, „dat „de Koning door zijnen Minister van Buitenlandsche Zaken had doen verklaren, „dat het aan de Mogendheden vrij stond, om, in geval de Koning maatregelen „nam, zich daartegen te wapenen; en dat het haar evenzeer vrij stond zich te„gen zijn stilzwijgen te wapenen; dat de Koning niet gehouden was aan dezelve „reeds vooraf zijne voornemens tegen het tijdstip van het einde des wapenstil„stands te doen kennen, en dat, zelfs indien hij daartoe gehouden wae, er in „de tegenwoordige tijden menigvuldige omstandigheden zouden kunnen opko„men, die de voornemens, welke Z. M. had doen kennen, zouden moeten wij„zigen." Inderdaad worden deze woorden in de depêche voorgesteld als een antwoord op eenige bedenkingen van Mijnheer den Ambassadeur, in deszelfs berigt vermeld. Daar nu Z. M. met deze bedenkingen niet vooraf heeft kunnen bekend zijn, zoo volgt daaruit, dat het antwoord daarop niet vermag beschouwd te worden als eene klaring, uit naam des Konings gedaan; welke verklaring het moeijelijk zoude geweest zijn met de officiële vormen overeen te brengen, terwijl integendeel het onderwerp noodzakelijk aanleiding moest geven tot eenige vertrouwelijke aanmerkingen tusschen twee personen, die, ofschoon geroepen zijnde om tegenstrijdige belangen voor te staan, elkander een wederkeerig vertrouwen schenken. Zoodra het onderwerp der verklaring „dat men geene in„lichtingen kon geven" afgehandeld was, werd het onderhoud van den Nederlandschen Minister van Buitenlandsche zaken met Mijnheer den Ambassadeur van Engeland zoo weinig als officiëel aangemerkt, dat de Minister zich onthield van het geven van antwoord op de vermelding der vijf Mogendheden door den Ambassadeur, om reden dat de officiële aanvraag om inlichtingen had plaats gehad, niet uit naam der Conferentie van Londen, maar uit naam der Engelsche Regering.

Het boven vermelde berigt schijnt dus niet van zoodanigen aard geweest te zijn, dat het aanleiding gaf om gebezigd te worden op de wijze, waarop men gebruik daarvan gemaakt heeft, en men kan de verwikkeling, welke uit dat gebruik ontstaan is, niet aan het Hof van 's Gravenhage wijten. Tot hiertoe hadden de vijf Mogendheden verklaard, dat zij de hervatting der vijandelijkheden niet zouden toelaten; aan welke verklaring gevolg gegeven is tegen Holland, toen hetzelve in de maand Augustus oordeelde de onderhandelingen door militaire middelen te moeten ondersteunen, doch welke geheel zonder gevolg gebleven is ten aanzien van België, niettegenstaande de dagelijksche inbreuken op den wapenstilstand, die hetzelve zich heeft veroorloofd. Wat het zenden eener vloot naar de kusten van Holland betreft, zoo schijnt zulks de vroegere aanvrage, eerst om den wapenstilstand te sluiten, en vervolgens om denzelven te verlengen, geheel overbodig te maken, aangezien het tot niets dient, datgene te vragen of voor te stellen, wat men besloten heeft met geweld te verwerven; en bovendien is die maatregel gegrond, niet op de wezenlijke of aangekondigde hervatting der vijandelijkheden, maar bloot op de onzekerheid, welke te dien aanzien bestaat, terwijl geene voorzorg hoegenaamd van dien aard genomen is tegen dezelfde onzekerheid voor zoo veel België aangaat.

Het moet nog herinnerd worden, dat Mijnheer de Ambassadeur van Engeland te 's Gravenhage reeds op den 23 October verwittigd is geworden, dat eene dagorder aan het leger stond uitgevaardigd te worden, inhoudende, dat er geene hervatting der vijandelijkheden op handen was. Deze dagorder is werkelijk den 25sten verschenen, alvorens het protokol van den 24sten te 's Gravenhage bekend was.

In den tegenwoordigen stand der zaken kan de Koning, welke, door de vijandelijkheden niet te doen hervatten, denzelfden gematigden gang in acht genomen heeft, waarvan hij nooit is afgeweken, zich zoo veel te minder door verbindtenissen ten aanzien van derzelver mogelijke hervatting aan banden leggen, daar niets het gedrag der Belgen waarborgt, en daar Z. M. niet kan toegeven, dat het tot de bevoegdheid van andere Mogendheden zoude behooren, om het regt van vrede en oorlog, hetwelk ieder onafhankelijk vorst bezit, te beperken.

De ondergeteekenden, zich op deze wijze van den last gekweten hebbende, hun door hunne Regering opgedragen, hebben de eer, enz.

Londen den 7 November 1831.

(*get.*) FALCK. H. VAN ZUYLEN VAN NIJEVELT.

Ziet daar, Edel Mogende Heeren! de mededeelingen, welke ik gelast was aan deze vergadering over te brengen. Mijne eenvoudige voordragt zal, naar ik mij vleije, voldoende zijn, om den gang der onderhandelingen, sedert ik de laatste maal in uw midden verschenen ben, te doen kennen. De Regering, bewust van in deze gewigtige omstandigheden 's Lands welzijn en dierbare belangen met ijver en vastheid, doch tevens beraden, te zijn blijven voorstaan, vertrouwt op de voortdurende medewerking van U Edel Mogenden, en van het Nederlandsche volk, hetwelk zij vertegenwoordigen, ter bereiking van het groote doel, waarnaar wij streven, verkrijging van billijke en met ons bestaan als onafhankelijke Natie overeenstemmende voorwaarden van scheiding tusschen Holland en België.

AMSTERDAM *den* 11 *November*.

De *Preuss. St. Zeit.* meldt uit Warschau, d. d. 2 dezer, het volgende: Door den veldmaarschalk *Paskewitsch* is van wege Z. Keizerl. en Koninkl. Maj. de volgende dagorder aan het leger bekend gemaakt:

„Soldaten! Gij hebt onze verwachtingen vervuld. Wij hadden u de bevrediging van het oproerige Polen, de verdediging des vaderlands aanvertrouwd, en gij betoondet u waardige wachters te zijn van deszelfs rust en eer. Naauwelijks van Taurus en Adrianopel teruggekeerd, wist gij andermaal, in den strijd tegen eenen verbitterden vijand, alle zwarigheden te verwinnen en door uwe onsterfelijke daden aan de oevers van den Weichsel, den Bug, de Narew, in de met engpassen doorsnedene dalen, en in de vlakten van Warschau aan de Russische wapenen nieuwen luister bij te zetten. De uitslag heeft uwe inspanningen bekroond, het oproer is gedempt, het koningrijk Polen is aan het Russische rijk terug gegeven, en de verwonnenen zelven, daar zij aan hunne heillooze woelingen een einde gesteld zagen, zegenden onze overwinning. Dappere strijders! Hem, die den zegen schonk, komt het eerst de dankzegging toe, en

na wij Hem die hebben toegebragt, wenden wij ons tot uliedeu, en danken u in den naam van het zegevierende en erkentelijke vaderland. Rusland staart op u, en trotsch op uw bezit, boekstaaft het in zijne geschiedrollen het aandenken aan uwe roemvolle daden. Aan de dapperheid des krijgsmans paart gij nog andere, meer uitstekende deugden van den echten soldaat: gematigdheid na de overwinning, zachtmoedigheid jegens de overwonnenen, verzoenlijkheid jegens den vijand, wanneer deze tot zijnen pligt terug keert. Het leven en de eigendom van den weêrloozen landman waren u steeds heilig! Soldaten! Laat ook in de toekomst niet af van op deze wijze aan ons vertrouwen op u te beantwoorden, en onderhoudt, nu de vrede hersteld is, tucht en orde op het strengste in uwe gelederen, en beijvert u, om in het onderworpen land, als vroeger, de genegendheid voor uliedeu, de zucht tot orde, de liefde en verkleefdheid jegens onzen troon, den eerbied jegens Rusland aan te kweeken en te koesteren."

Gegeven te St. Petersburg den 6 (18) October 1831.

(*Get.*) NIKOLAAS.

— De Londensche dagbladen tot den 9 dezer zijn heden aangekomen.

De *Courier* behelst het volgende: „Heden morgen (7 Nov.) zijn alhier (Londen) brieven ontvangen uit Deal en Gravesend, die, meenen wij, volkomen geloof verdienen, meldende, dat het gouvernement bevolen had, om onverwijld op alle voor de expeditie van Don *Pedro* tegen Don *Miguel* bestemde schepen beslag te leggen. De *Congress*, die reeds in Duins was aangekomen, en twee andere fregatten, de *Juno* en de *Asia*, die te Gravesend lagen, zijn reeds, naar wij vernemen, in bezit van het gouvernement. Het bevel strekt zich uit tot alle vaartuigen, die aan de expeditie zijn verbonden."

— De met de laatste pakket uit Lissabon te Londen ontvangene berigten loopen tot den 22sten ll. en zijn van hoog belang. Op dat tijdstip heerschte aldaar groote ontsteltenis in alle takken van bestuur, veroorzaakt door de vrees voor een bezoek van Don *Pedro*, aan het hoofd eener geduchte armada, ten einde de verongelijking zijner doorluchte dochter, de Koningin van Portugal, wier troon op zulk eene trouwelooze wijze is bemagtigd, te herstellen. Men maakte allerlei toebereidselen van tegenweer; de stad had alreeds het aanzien eener belegerde vesting, maar de meest in het oog vallende uitwerking, door deze vrees voor eene invasie op den dwingeland en diens satellieten teweeg gebragt, is, dat zij *schijnbaar genadiglijk* geworden zijn; ten minste het leven is, voor het oogenblik, gespaard geworden aan 37 soldaten van het 4de regement, die veroordeeld waren, om gefusilleerd te worden, gelijk met 39 hunner makkers het geval was geweest, omdat zij Donna *Maria II* tot Koningin hadden uitgeroepen; te meer heeft men tot deze zachtheid besloten, doordien de adjudant-generaal, graaf *de Barbacena*, stellig aan het gouvernement verklaard had, dat hij geen oogenblik kon instaan voor de gehoorzaamheid der troepen, indien eenige meerdere soldaten ter dood werden gebragt. Men zeide zelfs, dat op den 26 October, Don *Miguels* verjaardag, eene *beperkte* amnestie zou afgekondigd worden; deze moet voorwaar wel beperkt wezen; want den schelmen, die het volk met knuppels aanvallen en elk een, dien het hun lust, arresteren en mishandelen, wordt thans bevolen, om *voortaan* geene *vreedzame* burgers te molesteren! Eene wonderbare toegevendheid! doch dit zal alles niets helpen (zegt de *Courier*, waaruit wij dit berigt ontleenen); niets kan den tiran en zijne mirmidons redden van het hun dreigende gevaar; hun vonnis is geslagen. Met Spanje wordt sterk gekuipt; want volgens de met gemeld pakketschip aangekomene brieven is eene menigte Spanjaarden, op verzoek van het Portugesche gouvernement, en onder den naam van deserteurs, de grenzen over- en Portugal ingetrokken; het zijn werkelijke Spaansche artilleristen, die door het Portugesche gouvernement in dienst genomen en onder het garnizoen van Abrantes ingelijfd worden.

„Zaturdag, den 5 dezer, is, zonder het te weten, een piket Belgische troepen op Hollandsch grondgebied doorgedrongen. De generaal *Dresprez* heeft eenen staf-officier op die plaats gezonden, ten einde er merkpalen op te rigten."

(*Moniteur Belge.*)

Van den 12den. In den avond van den 23 October is Z. M. de Keizer van Rusland, in den besten welstand, te Moskou gearriveerd en aan het Kremlin afgestapt.

Bij eene ukaze des Russischen Keizers, van den 16 October, wordt de dirigerende senaat gelast bekend te maken, dat Z. M., na, gedurende den jongsten opstand in eenige westelijke gouvernementen, herhaalde malen aan de tot oproer tegen de wettige overheid verleide onderdanen gelegenheid tot berouwbetooning gegeven hebbende, waarvan dan ook velen zich gehaast hebben gebruik te magen, thans de van die goedgunstige beschikking zich niet bediend hebbende ken, thans de van die goedgunstige beschikking zich niet bediend hebbende weerspannelingen aan de gestrengheid der wetten en het confiskeren hunner bezittingen overlaat.

— Volgens eene mededeeling per brief, is te Maagdenburg het volgende voorgevallen. Een rijk en aanzienlijk jong koopman is dezer dagen een offer van den angst voor de cholera geworden. Hij had namelijk eene weinig beteekenende gastrische koorts. Zijn geneesheer laat hem sterk zweten; gedurende den nacht is eene zijner handen, welke hij buiten het bed had gestoken, koud geworden, en wakker wordende, meent hij nu in het koud worden des arms (hij had zich, trouwens, reeds lang met de gedachte aan de *cholera* gekweld) bereids een spoor der gevreesde krankheid te zien. Dadelijk doet hij verscheidene jonge lieden van zijn kantoor tot zich roepen, die hem, volgens *Hahnemann's* aanwijzing, duchtig met kamfer moeten wrijven. Een jonge heelmeester, welken hij sinds vele weken voor zijne talrijke huishouding had in dienst genomen, en, tegen den tijd dat de *cholera* mogt uitbersten, zwaar traktement had toegekend, dient hem de veel geprezene kamfer-dosis toe, en bezwangert de lucht in het ziekenvertrek derwijze met dit medicament, dat den binnenkomenden doctor (buiten wiens weten deze proef was ondernomen) door de uitwasemingen der kamfer de oogen overloopen. Verschrikt over deze onzinnelijke naäping der geneeskunde, verklaart hij nu, dat het onvermijdelijk gevolg hiervan eene beroerte is, die ook binnen weinige uren een einde aan het leven des lijders maakte.

(*Deutsche National Zeitung.*)

ROTTERDAM *den 12 November.*

Van Antwerpen schrijft men, dat de Hollanders nieuwe doorsnijdingen in den dijk bij Zwijndrecht hadden gemaakt.

— Volgens een' brief van Stabroek, van den 5 dezer, had de storm van den vorigen dag veel schade aan de dijken toegebragt. De noordwestewind had des morgens met den vloed het water reeds geweldig opgejaagd en vele scheuringen in den dijk veroorzaakt; doch bij het volgend hoog water, des avonds te vijf uren, was het geweld nog veel grooter geweest en het water binnen een kwartier uurs tot vier à vijf voeten in de huizen doorgedrongen; de inwoners moesten zich met hun vee zwemmende redden en toevlugt bij hooger gelegene buren zoeken. De vloed was zoo hoog gezwollen en werd door den hevigen wind zoo voortgedreven, dat het water over de dijken liep en eene verschrikkelijke overstrooming veroorzaakte; het is tot op een kwartier afstands van Putten gekomen en heeft wel 150 morgen overstroomd, die tot nog toe waren verschoond gebleven.

— Naar men verneemt, worden de bevestigde punten op de kust van Holland in een' weerbaren staat gebragt.

HAARLEM *den 12 November.*

Een der Belgische bladen, en wel het blad van de partij der nijverheid te Luik, meldt het navolgende: „Het kapittel van Mechelen heeft den heer *Sterkx*, plebaan van Antwerpen, te Rome voorgedragen als kandidaat voor den aartsbisschoppelijken stoel, en wachtte men elken dag de bevestiging van deze keuze; doch het hof des Pausen neemt geen genoegen met deze benoeming, omdat dezelve slechts bij het kapittel berust, *en de H. Vader verklaart alleen den Koning der Nederlanden te erkennen.*

De Belgen, vooral hunne geestelijken, verwonderen zich over deze verklaring van den Paus, alhoewel dezelve niet vreemd is, als men weet, dat de bisschoppen van België aan onzen Koning den volgenden eed hebben afgelegd, krachtens eene bul van den vorigen Paus:

„Ik zweer en beloof op het heilige Evangelie gehoorzaamheid aan Z. M. den den *Koning der Nederlanden*, mijnen wettigen Souverein. Ik beloof geene verstandhouding te zullen hebben, geene vergaderingen bij te wonen, geene verdachte zamenspanningen of verbindtenissen, noch binnenlands, noch buiten het Koningrijk, te zullen onderhouden, strijdig met de publieke rust, en zoo ik verneem, dat in mijn bisdom of elders woelingen tegen den Staat zijn, ik deze aan den Koning, mijnen meester, zal bekend maken."

De Paus heeft dezen brief niet alleen voorgeschreven, maar in zijn geschrift er bij gevoegd: „Het is dus aan niemand geoorloofd, door eene vermetele onderneming, den inhoud van deze bul tegen te werken. Indien iemand zulks onderneemt te doen, dat hij wete, dat hij de verontwaardiging van God op zich laadt."

BREDA *den 11 November.*

Wij lezen in *het Journal d'Anvers*:

„De inkwartiering is de zwaarste en ondragelijkste last in onzen tegenwoordigen toestand. Deze oorlogs-last, welke moedwillig, door gedurige veranderingen in de ligging van troepen, schijnt te vermeerderen, is de schrik der huisgezinnen, welker onderhoud zij uitput. Men hoort niets, dan klagten over de verdeeling dier inkwartiering, welke de groote huizen weten te ontgaan en die slechts den braven burger verpletten, welke zoo vreemd is van dat systema van zoogenaamde verlichting and revolutie, dat ons zoo ellendig gemaakt heeft. Van de twintig dagen moet de arme ingezeten er tien militairen huisvesten met den kost. Wij kennen ingezetenen, welke in de week pleegden te besparen, om zich des Zondags eens regt goed te doen, maar nu ook dat zondags-maal moeten nalaten, omdat zij verpligt zijn, die ongenoodigde gasten te voeden. Men moet die nederige woningen bezoeken, om het lijden, dat aldaar heerscht en de tranen, welke den huisselijken haard besproeijen, te kunnen schatten. En te zelfden tijd weten de hoogere klassen, door egoïsmus en intrigue, dezen last te ontgaan.

„Wij vragen den minister van oorlog, welke eene militaire bevolking van België schijnt te willen maken, of hij ons, gedurende den geheelen winter, met zulke inkwartieringen denkt lastig te vallen en de schadeloosstelling daarvoor onbepaald meent uit te stellen. Het publiek ziet thans duidelijk, dat het door alle die beloften der revolutie bedrogen is geworden, welker voorname kenmerk is, om altijd te vragen en nooit te geven."

Hetzelfde blad behelst, onder de rubriek van: *Eerbied voor den eigendom*, het volgende:

„Op den 25 Oct. jl. heeft de militaire regering een' commissionair, den eigenaar vertegenwoordigende van een groot, tot een pakhuis strekkend gebouw, gelast, dat gebouw ter harer beschikking te stellen, ten einde er militairen in te plaatsen. De commissionair moest zulks weigeren, omdat dit pakhuis koopmanschappen bevatte, welke den Belgischen consul te Londen toebehooren. Alstoen zijn er twee sappeurs gekomen en hebben de deur met smids-hamers opengeslagen.

„Deze expeditie is op den helderen dag geschied, onder het bestuur van wetten, welke de veiligheid van personen en goederen waarborgen en onder het beheer dier roemvolle constitutie, welke de vrijheid, de gelijkheid, de onafhankelijkheid en alle mogelijk geluk aan eenen iegelijk belooft.

„Wij weten zeer goed de omstandigheden te onderscheiden, en een braaf militair, die gehoorzaamt en zijnen pligt betracht, naar waarde te schatten; maar een dergelijke aanslag tegen den eigendom is, welke onze tegenwoordige toestand zijn moge, onvergeeflijk. De staat van beleg ontslaat geenszins van wettige formaliteiten, en de verkrachting van domicilie en eigendom eens burgers moet door de wet gewroken worden, of er bestaat geene wet meer. Ieder moet de slagtoffers dezer gewelddadigheid aanraden, om de zaak voor de regtbank te trekken; er zijn toch nog regters binnen Antwerpen!"

Tot zoo verre het *Journal d'Anvers*. Als men nu bij deze door dat blad opgegevene daadzaken voegt, dat de straten dier stad vol versperringen zijn, dat de straatsteenen op de meeste plaatsen zijn opgenomen, en dat daardoor de stad naar eenen modderpoel gelijkt, die des avonds maar zeer slecht verlicht is, zoodat men, zonder gevaar van hals en beenen te breken, niet kan uitgaan, dan zal welligt niemand tegenwoordig de lust bekruipen, om Antwerpen tot zijne woonplaats te verkiezen.

VLISSINGEN *den* 10 *November.*

Zr. Ms. korvet *Amphitrite*, kapt. ter zee *Machielsen*, naar welke men eenige dagen in zee heeft gezocht, is, volgens berigten door een partikulier vaartuig heden alhier aangekomen, in de haven van Duins binnengeloopen.

— Alhier heeft het navolgende ongeluk plaats gehad: De schutter bij de 1ste kompagnie derde bataljon, *Arie Jobsen*, geboren te Tholen, kwam, eenige dagen geleden, met het avond-appel in de kazerne, zoo men zegt, eenigzins beschonken, en, na eenige woordenwisseling, brengt hij, met een broodmes, zijnen kameraad en stadgenoot, den schutter *Bolluit*, welke reeds te bed lag, eene doodelijke wonde in de borst toe, welke ongelukkige gisteren avond alhier in de garnizoens-ziekenzaal aan de gevolgen dier wonde is overleden; de misdadiger, welke, naar men verneemt, zijne schuld aan dit verschrikkelijk toeval reeds ten deele, in eene voorloopige informatie, beleden heeft, is gevankelijk naar Middelburg vervoerd.

APPINGEDAM *den* 11 *November.*

Gisteren avond is alhier in de Nicolaikerk, — daartoe vriendelijk door de H. H. Kerkmeesters afgestaan, — eene buitengewone openlijke vergadering van het te dezer plaats gevestigd Departement der Maatschappij: *Tot Nut van 't Algemeen* gehouden. De tijdelijke voorzitter des Departements, mr. *R. H. Eyssonius Wichers*, beklom te zes uren den predikstoel, en sprak eene redevoering uit, waarin hij *de Maatschappij Tot Nut van 't Algemeen als eene echt Nederlandsche stichting* voorstelde, en reikte aan het slot van dezelve de eerepenningen en getuigschriften uit, welke in de algemeene vergadering der Maatschappij waren toegekend aan *Jan Reinols Danhof* en *Hermina Meertens Rosema*; van welke de eerste een in eenen regenbak gestort kind, de laatste eene in het stroomend water gevallene vrouw met groot en dreigend levensgevaar gered heeft. Daarna werd de spreker vervangen door den secretaris des Departements, den heer *T. Raven*, die in een dichtstuk *den lof der menschlievendheid* bezong. De plegtigheid werd geopend, afgewisseld en besloten door schoon orgelmuzijk van den heer *P. Oosterveld*, en keurig gezang van het koor, onder de leiding van den heer *H. P. Steenhuis*, hetwelk een uitnemend geheel opleverde, en, gevoegd bij de smaakvolle wijze van verlichting, tot den luister van het feest niet weinig bijdroeg; terwijl de talrijke en aanzienlijke schare van toehoorders, welke deze feestelijke plegtigheid met hunne tegenwoordigheid vereerden, als een blijk kan beschouwd worden, zoo van derzelver belangstelling in de inrigting zelve, als van derzelver goedkeuring en waardering van het doel dier vergadering.

GRONINGEN *den* 14 *November.*

Aanstaanden Woensdag, den 16 November, des voormiddags te 11 uren, zal de Heer L. G. PAREAU zijnen post als Hoogleeraar in de Godgeleerdheid aan deze Hoogeschool aanvaarden met het houden eener plegtige Redevoering in de Kerk der Doopsgezinde Gemeente alhier.

Aankomst en vertrek van Schepen.

Den 31 October is te Marseille behouden aangekomen kapit. *Jan van Buuren*, met het kofschip *de Juffer Jeannette.*

LIJST VAN NEDERLANDSCHE SCHEPEN, WELKE DE *SOND* GEPASSEERD ZIJN.

Den 1 Nov.	A. H. Dijkhuis,	*Welvaart*,	van Amsterdam	naar Arensburg.
» » »	L. H. Draijer,	*Arent Eliza*,	van Amsterdam	naar Petersburg.
» 2 »	G. G. Venema,	*Alberdina*,	van Koningsbergen	naar Amsterdam.
» » »	A. R. Sikkens,	*Attentia*,	van Pillau	naar Amsterdam.
» 3 »	B. J. Jaski,	*Vrouw Alida*,	van Koningsbergen	naar Amsterdam.
» » »	R. L. Giezen,	*Jonge Carel*,	van Koningsbergen	naar Amsterdam.

ELSENEUR den 4 November 1831.

Gewone openlijke Vergadering van het Departement GRONINGEN der Maatschappij: *Tot Nut van 't Algemeen*, op *Woensdag*, den 16 November 1831, des avonds te 6 uren, in de Concertzaal. — *Redevoering.* — *Bijdrage.*

Kaartjes voor Dames en Vreemdelingen kunnen op den dag der Vergadering bekomen worden bij den *Penningmeester* R. J. SCHIERBEEK, aan de Groote Markt, bij wien men zich ook als Lid van het Departement kan doen inschrijven.

Namens het Bestuur:
H. DE RANITZ, *Secrets.*

GEBOORTE-, HUWELIJKS- EN STERFBERIGTEN.

*** Op den Huize *Lijcklama-Bosch*, bij *Balk*, (Provincie *Vriesland*,) is op den 4 November 1831 voorspoedig van eenen welgeschapenen ZOON bevallen de Hoog Wel Geboren Vrouwe CHRISTIANA HELENA GEERTRUIDA VAN SWINDEREN, geb. Baronnesse THOE SCHWARTZENBERG en HOHENLANSBERG.

*** Heden beviel van eenen welgeschapenen ZOON H. KLEIN, zeer geliefde Echtgenoote van

Groningen D. DE BOER.
den 13 November 1831.

*** Heden middag circa 1 uur verloste zeer voorspoedig van eene welgeschapene DOCHTER E. M. HOITSEMA, geliefde Huisvrouw van

Groningen J. H. WARMOLTS.
den 14 November 1831.

Familie, Vrienden en Bekenden, zoo binnen als buiten de Stad, gelieven deze algemeene tevens als bijzondere kennisgeving aan te merken.

*** Heden beviel mijne geliefde Echtgenoote M. MATHEZEN van eene DOCHTER.

Groningen H. DE VRIES,
den 14 November 1831. *Schrijnwerker* in de Oude Ebbinge-straat.

*** Heden morgen beviel mijne Echtgenoote F. HOOITES van eene DOCHTER.

Sappemeer D. ROMKES.
den 14 November 1831.

*** Ons jongste Kind, ANTONIA, werd ons heden avond, in den jeugdigen ouderdom van een jaar en bijna drie maanden, door den dood ontrukt.

Hoogezand *Mr.* A. MODDERMAN.
den 6 November 1831. A. H. MODDERMAN,
geboren DE RANITZ.

*** *Groningen* den 8 November 1831. Heden overleed alhier, in den ouderdom van ruim 73 jaren, de Hoog Wel Geboren Heer WILLEM FREDRIK SCHRATENBACH BARON RENGERS, *President der Ridderschap der Provincie Groningen.*

*** Heden middag te 4 uren overleed mijne geliefde Echtgenoote JORISSINA JORIS, in den ouderdom van 27 en een half jaar, na eene genoegelijke echtvereeniging van drie en een half jaar, mij nalatende een Dochtertje van zestien weken.

Groningen W. J. L. HUIZINGA.
den 10 November 1831.

*** Heden overleed onze waardige Moeder TRIJNTJE WUBBES, Weduwe van wijlen OEWE OKKES JOLING, in den hoogen ouderdom van 92 jaren, 2 maanden en 5 dagen.

Treurende over haar gemis, zijn wij echter Gode dankbaar, dat wij zoo vele jaren in het bezit eener beste Moeder geweest zijn; terwijl wij ons troosten met de blijde hope van haar eenmaal in zaliger gewesten weder te ontmoeten.

Midwolda W. O. JOLING,
den 11 November 1831. mede uit naam van Broeders en Zuster.

*** Heden morgen, omstreeks 3 uren, trof mij de allergevoeligste slag mijns levens. Mijne hartelijk geliefde Echtgenoote STIENTJE THIESSENS VAN DIJKEN werd mij, mijne 9 Kinderen, waarvan velen nog zoo zeer hare trouwe moederzorg behoefden, 2 Behuwdkinderen en 7 Kleinkinderen door den dood ontrukt. Omstreeks 30 jaren was ik met haar allergenoegelijkst en hoogst gelukkig in den Echt vereenigd. Ruim 54 jaren mogt zij op deze aarde vertoeven. Met weemoed en diepe smart oogen wij de dierbare ontslapene na in die gewesten, waarin wij hopen, dat zij thans hoogere en betere genoegens smaakt, dan deze aarde haar konde geven; terwijl wij in onze dierbare Godsdienst troost willen zoeken, om met onderwerping en stille gelatenheid Gods wil met ons en haar te eerbiedigen.

Westerbroek JELLE JANS VAN DIJKEN.
den 11 November 1831.

*** *Groningen* den 11 November 1831. Heden morgen te 8 uren overleed, in den bloeijenden leeftijd van 33½ jaren, mijn geliefde Echtgenoot DIURKE EVERTS NIEWOLD, na eene genoegelijke echtverbindtenis van 11½ jaren.

S. BOLT,
Wedw. D. E. NIEWOLD.

*** Na eene langdurige sukkeling, overleed heden nacht tegen 12 uren mijn Zoon MENNO SIJPKENS, in den ouderdom van ruim 39 jaren.

Zuidbroek SIJPKO T. SIJPKENS.
den 12 November 1831.

Vrienden en Bekenden gelieven deze algemeene als eene bijzondere kennisgeving aan te nemen.

*** Wordt geadverteerd, dat op het aan Zijne Majesteit den Koning gepresenteerd Request van JOHANNES CROESE, *Koopman*, wonende te *Groningen*, verzoekende surséance van betaling, procédures en executiën, voor den tijd van twaalf maanden, welk Request door Z. M. was gerenvoijeerd aan Z. Exc. den Minister van Justitie, en door dezen gesteld in handen van de Derde Kamer van het Hoog Geregtshof in *'s Gravenhage*, hetzelve Hof, bij appointement in dato den 4 November 1831, alvorens aan Z. M. te dienen van berigt, consideratiën en advijs, den Requirant, benevens alle zijne Crediteuren heeft geordonneerd te compareren op *Vrijdag*, den 16 December 1831, voor de Heeren *Mrs.* Baron VAN HERZEELE en VAILLANT, Raden in den Hove, als *Kommissarissen*, die hen zullen hooren en den Hove rapport doen; met bijvoeging dat, hetzij dezelve Crediteuren compareren dan niet, door het Hof zal worden geadviseerd zoo als bevonden zal worden te behooren; en voorts, dat aan den Requirant, hangende de deliberatiën, van Z. M. is verleend provisionele surséance van betaling en van alle regterlijke vervolgingen.

Het request, appointement, de balance en bijlagen zullen inmiddels ter Visie liggen in *'s Gravenhage*, ten Kantore van *Mr.* WILLEM VAN DER JAGT, *Procureur* bij welgemelden Hove, mitsgaders kopijelijk bij *Mr.* H. DE RANITZ, *Procureur te Groningen.*

*** Al diegenen, welke iets te pretenderen hebben van den Boedel van wijlen J. J. HOMKES, in leven *Boekhandelaar* te *Groningen*, en tot heden hunne pretensiën nog niet hebben ingezonden, worden verzocht, vóór of uiterlijk op den 1 December 1831, dezelve *franko* in te zenden ten huize van den Overledene, in de Heere-straat, te *Groningen.*

NB. In het laatst van December aanstaande zullen publiek te Koop worden gepresenteerd: eene hecht-sterke HEEREN-BEHUIZING met eene royale BOVENWONING, hebbende een vrijen Opgang, alsmede een groot en gerenommeerd HOUTSTEK, staande en gelegen in de Heere-straat en aan het Zuiderdiep, te *Groningen*, gereekend rood E no. 169, benevens de HALFSCHEID in eenen HOUTZAAGMOLEN en eene BEHUIZING, gelegen nabij de Fortificatie-werken, bij *Helpen*, zijnde dit Huis gereekend A no. 24 en 26 en de Molen A no. 25 en 27; alles toebehoorende aan de Erven wijlen den Heer G. BONSEMA en Vrouw.

Mr. W. J. QUINTUS, *Notaris.*

*** HOUTVEILING.

Mr M. VAN DER TUUK, Notaris te *Veendam*, zal, op *Woensdag*, den 16 November aanstaande, des voormiddags te 11 uren, ten huize van H. KOOPS, te *Zuidbroek*, publiek, onder Houtkoopers Veilen en Verkoopen:

Drie Ladingen *NOORDSCHE HOUTWAREN*, frisch van *Laurwig* aangevoerd, bestaande in Maats en Bovenmaats BALKEN, in alle soorten, van 14 tot 30 Voeten, benevens JUFFERS, KOLDERS en SPIEREN.

*** Mr. M. VAN DER TUUK, Notaris in het Kanton *Veendam*, gedenkt, op *Donderdag*, den 24 November 1831, des voormiddags te 10 uren, onder nadere approbatie van de Edele Achtbare Heeren BURGEMEESTER en WETHOUDEREN der Stad *GRONINGEN*, ten overstaan van den RENTMEESTER der STADS VEENEN, in de Schuur, staande in de *Wildervank*, bij het Huis *Bareveld*, publiek, aan de meestbiedenden te Verhuren: het KLAPMEESTERSHUIS, benevens het REGT, om het KLAPGELD te HEFFEN voor het OPHALEN der KLAPBRUG van het NIEUWE STADS KANAAL, bij de tweede Mond voor de Markt van Gieten staande en gelegen, waarvan de Conditiën, acht dagen bevorens, in het Huis *Bareveld*, bij PIETER EPPES DIK, ter lezing zullen liggen.

*** Verkooping van EIKEN STAMBOOMEN.

Mr. J. D. TRESLING, Advokaat en Notaris, residerende te *Slochteren*, gedenkt, op *Woensdag*, den 16 November 1831 en volgende dagen, telkens des middags te 12 uren te beginnen, op de PLAATS *ROZENBURG*, te *Scharmer*, publiek, op gewone Conditiën, te Verkoopen: 900 EIKEN BOOMEN, waaronder extra zware, aldaar op Stam staande.

Mr. J. D. TRESLING.

*** Mr. J. D. TRESLING, Advokaat en Notaris, residerende te *Slochteren*, gedenkt, op *Zaturdag*, den 19 November 1831, des voormiddags te 10 uren, ten huize van den Kastelein H. J. BOELMANS, te *Slochteren*, publiek te Veilen en te Verkoopen:

I. Eene BOEREN BEHUIZING en SCHUUR, getekend no. 81, met nog een LOS SCHUURTJE en STOOKHUT, en het HEEM, waarop genoemde Gebouwen staan, met TUIN en APPELHOF, benevens 33 Bunders BOUW- en WEIDELAND, staande en gelegen onder *Scharmer*, en nog 1 Bunder 98 Roeden en 40 Ellen LAND, gelegen onder de *Harkstede.*

II. 8 Bunders 56 Roeden WEIDELAND, onder *Scharmer* gelegen.

III. 10 Bunders 41 Roeden 80 Ellen VEEN en HOOILAND, mede aldaar gelegen.

IV. 5 Bunders 23 Roeden 90 Ellen VEEN en HOOILAND, mede aldaar gelegen.

V. 11 Bunders 55 Roeden HOOILAND, mede aldaar gelegen.

VI. 5 Bunders 61 Roeden 10 Ellen VEEN en HOOILAND, mede aldaar gelegen.

Nadere informatiën hieromtrent zijn te bekomen ten Kantore van den ondergeteekenden Notaris; terwijl de Conditiën van Verkoop aldaar en ten Huize van Verkoop, 8 dagen bevorens, ter lezing zullen liggen.

Mr. J. D. TRESLING.

*** Mr. J. D. TRESLING, Advokaat en Notaris, residerende te *Slochteren*, gedenkt, op *Zaturdag*, den 19 November 1831, des voormiddags te 11 uren, ten huize van den Kastelein H. J. BOELMANS, te *Slochteren*, publiek te Veilen en te Verkoopen:

Eene KOOPMANS BEHUIZING en HERBERG met SCHUUR, en de BEKLEMMING van derzelver *Heem* en *Tuin*, doende jaarlijks tot vaste huur zes guldens, staande en gelegen te *Scharmer*, wordende door de Wedawe JOHN PEACOCK in eigendom bewoond en gebruikt.

Mr. J. D. TRESLING.

*** Mr. J FRESEMANN VIËTOR, Notaris te *Winschoten*, gedenkt, op *Vrijdag*, den 18 November 1831, des avonds te vijf uren, ten huize van den Logementhouder F. H. WISSEMANN, te *Winschoten*, ten overstaan van den Heer VREDEREGTER, in openlijke Veiling te Verkoopen:

I. Den EIGENDOM van eene Behuisde *Boerenplaats*, groot 42 schatgevende Bunders, in twee opstrekkende Heerden, te *Oude Beerta* gelegen, bij de Wedawe LAMMERT PIETERS DIJKEMA aldaar onder vaste beklemming in gebruik, voor eene jaarlijksche, op Martini verschijnende, huur van *f* 480 — 00.

II. Den EIGENDOM van eene Behuisde *Heemstede* en *Tuin*, in de *Beerta* gelegen, bij den Medicinae Doctor A. SMIDT aldaar onder vaste beklemming in gebruik, voor eene jaarlijksche, op Mei verschijnende, huur van *f* 7 — 50.

De Voorwaarden van Verkoop zullen acht dagen bevorens ter lezing liggen ten Kantore van

Mr. J. FRESEMANN VIËTOR.

*** De GEREGTELIJKE VERKOOP der MEUBELEN en GOEDEREN van MOZES SALOMON VAN COEVORDEN, Koopman te *Groningen*, doet ons in het vorig nommer dezer Courant geannonceerd, zal bij *provisie* GEENE PLAATS HEBBEN.

D. WILKENS, Tz.
Deurw.
J. H. HEBBERS,
Deurw.

Aanstaanden *DONDERDAG*, den 17 dezer,

zullen, voor het NIEUWE BOELHUIS, worden Verkocht: Allerhande HUISMOBILIA, LINNEN, KLEEDEREN, BEDDEGOED, enz. Te bezien des morgens van 10 tot 12 uren.

*** HOUTVEILING,

op *Zaturdag*, den 19 November 1831, des voormiddags te 11 uren, ten huize van den Kastelein H. G. ROELFSEMA, te *Delfzijl*, onder werkelijke Houtkoopers, van:

Eene zeer groote *Holmestrandsche* en onderscheidene kleinere *Laurwigsche* Ladingen extra mooije en zware Maats en Overmaats VUREN en GREINEN ZAAGBALKEN, benevens JUFFERS, KOLDERS, DEELEN en SPIEREN; alsmede eene partij *Memelsche* BALKEN, DEELEN en EIKEN STAVEN; waarvan de Notitiën ten Huize van voornoemden Kastelein te bekomen zijn.

*** Op *DONDERDAG*, den 24 November, zal, door de ondergeteekende *Makelaars*, op de Beurszaal te *Emden*, worden geveild:

Eene Lading RIGA'S HOUT, bestaande in
113 stuks KROON-BRÜSSEN en
310 „ BALKEN.

Nadere Informatie bij genoemde *Makelaars*

J. H. MULLER &
H. J. BOUMANN.

*** *UIT DE HAND TE KOOP*, tegen Mei: de STADS HERBERG met STALLING en LAND, buiten de A-poort, te *Groningen*; te bevragen bij den Bewoner G. SCHOLTENS.

*** Puike HAARD- en KAGCHELKOLEN

zijn, tot civiele prijzen, te bekomen bij

A. ZEPER,
in de Brug-straat.

*** Bij E. DE BOER & ZOON, *Gekwalificeerde Kollekteurs* der *KON. NED. LOTERIJ*, zijn, voor de 154ste LOTERIJ, (waarvan de Derde Klasse op *Maandag*, den 14 November 1831, begint te trekken,) LOTEN IN KOOP voor ALLE KLASSEN te bekomen: een Geheel Lot à *f* 69 — 00, Half *f* 34 — 50, Vijfde *f* 13 — 80, Tiende *f* 6 — 90 en een Twintigste *f* 3 — 45; alsmede IN HUUR, voor de DERDE KLASSE, een Geheel Lot *f* 10 — 00, Half *f* 5 — 00, Vijfde *f* 2 — 00, en een Tiende *f* 1 — 00.

*** Een BOEKDRUKKER, tevens in het LETTERZETTEN niet onervaren, Werk begeerende, vervoege zich in Persoon, of met gefrankeerde Brieven, bij L. SCHIERBEEK, te *Leeuwarden*

*** Een ONGEHUWD PERSOON, bekwaam als *BOEKHOUDER* of *KANTOORBEDIENDE*, eenigzins ervaren in de Fransche Taal, doch meer in de Muzijk, zag zich gaarne als zoodanig gefunctioneerd; tevens Akte van 2den Rang bezittende, kan hij zich dus ook als CUSTOS aanbieden. Adres aan het KANTOOR DEZER COURANT, onder letter *W.*

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN, *op de Beurs te* Amsterdam, *den 12 November.*

				geblev.
Werkelijke Schuld .	2½	pc.	40 3/4 à 41 1/4	40 15/16
Uitgestelde dito			1 - 1 1/16	1 6/128
Kansbiljetten		f	16 1/4 - 17	16 5/8
Stellen van Kansbiljetten		f	-	
Amortisatie Syndik.	4½	pc.	65 1/4 - 66	65 5/8
dito dito	3½	—	52 3/4 - 53 3/4	53 1/2
Oorlogslasten	5	—	79 - 79 1/2	79 1/4
Schatkistbiljetten . .	6	—	89 3/4 - 90 3/4	90
Anticipatie-biljetten	6	—	-	
Negotiatie 42 m. . .	6	—	86 - 86 3/4	86 3/8
Reversalen Neg. 42 m. . . .			-	
Domein Losrenten .	2½	pc.	-	
Handel-Maatschappij	4½	—	73 3/4 - 74 1/4	74
Tiers Cons. op 21 Oct.	3	—	66 3/4 - 67 1/4	67
Geo. Annuit op Nov.	5	—	82 3/4 - 85 1/4	83
Napels, aldaar gedom.	5	—	71 3/4 - 72 1/4	71 7/8
Perpet. Spanje, Amst.	5	—	46 1/4 - 46 3/4	46 1/2
dito dito, Parijs	3	—	29 3/4 - 30 1/4	30
Obl. dito Fran Lond.	3	—	9 3/4 - 10 1/4	10
Uitgestelde Schuld		—	7 1/4 - 7 3/4	7 1/2
Oblig. Weenerbank .	5	—	84 3/4 - 85 1/4	85
Cert. van orig. Ween.				
Sdt. Bco. Obl. . .	2½	—	-	

				geblev.
WeenerOblig. Metal.	5	pc.	83 1/2 à 84	
dito dito te Londen	5	—	-	
dito dito	2½	—	-	
Weener Bank-Actien . .		f	-	
Aandeelen bij Rotschild .		f	-	
dito dito 2de Neg. .		pc.	-	
dito Rusland . . .	5	—	89 1/2 - 90 1/4	89 3/4
dito A. 1828 en 1829	5	—	91 - 91 1/4	90 1/4
Rusl. Ins. op 't Grootb.	6	—	58 3/4 - 59 1/4	59
dito Cert. dito	6	—	58 1/2 - 59	
dito dito te Hamburg	5	—	-	
dito negot. 1831. .	5	—	89 1/4 - 90	89 3/4
Aandeelen Polen		f	-	
Oblig. Den. te Lond.	3	pc.	-	
Griekenl. te L. 1 Neg.	5	—	17 - 19 1/2	
dito dito 2 dito	5	—	-	
Columbia . . 1 Neg.	6	—	-	
dito 2 dito	6	—	-	
Mexico	5	—	-	
dito	6	—	-	
Brazilie	5	—	-	
Grieken		—	-	

Te *Groningen*, ter Boekdrukkerij van G. M. VAN BOLHUIS HOITSEMA, in de Oude Boteringe-straat. (Met *autorisatie*.)